

3 Евангелля св. Лукі

Езус пачаў гаварыць у сінагозе: “Сёння споўніліся гэтыя словы Пісання, якія вы чулі”. І ўсе сведчылі Яму і здзіўляліся словам ласкі, якія выходзілі з вуснаў Ягоных, і казалі: “Ці не сын Юзафа гэта?”. І Ён сказаў ім: “Напэўна, скажаце мне такую прыказку: «Лекар, вылечы самога сябе; зрабі і тут, у тваёй бацькаўшчыне тое, што, як мы чулі, сталася ў Кафарнауме»”. І сказаў: “Сапраўды кажу вам: ніводзін прарок не з’яўляецца пажаданым на сваёй бацькаўшчыне. Па праўдзе кажу вам: шмат ўдоваў было ў Ізраілі ў дні Іллі, калі зачыненым было неба тры гады і шэсць месяцаў, так што быў вялікі голад па ўсёй зямлі. І да ніводнай з іх не быў пасланы Ілля, а толькі да жанчыны, удавы, у Сарэпту Сідонскую. Шмат таксама было пракажоных у Ізраілі ў часы прарока Елісея, і ніводзін з іх не быў ачышчаны, апроча Наамана Сірыйца”. Пачуўшы гэта, усе ў сінагозе напоўніліся гnevам і, устаўшы, выгналі Яго прэч з горада, і павялі на вяршыню гары, на якой быў пабудаваны іх горад, каб скінуць Яго. Але Ён, прайшоўшы паміж іх, адышоў. † Лк 4, 21–30

Правая дарога

Прыведзены фрагмент Евангелля дазваляе нам усвядоміць, што ёсць 2 шляхі, па якіх можа крочыць чалавек. Першы – той, дзе вучэнне Пана Езуса, будуемае на заповедзі любові і міласэрнасці, спіхваецца на абочыну. Другі ж вядзе прама да Бога і адзначаны любоўю ды верным імкненнем за Хрыстом. Чалавек, які выбірае гэты шлях, прагне набліжаць сучаснаму свету вучэнне Збаўцы, сваім жыццём сведчыць аб Яго велічы і міласэрнасці, весці іншых да Усемагутнага.

Выбар дарогі належыць нам. Бог ніколі нікога не прымушае. Шануе чалавечую волю, пакідае права выбару. Аднак варта памятаць, што Пан “хоча, каб усе людзі былі збаўлены і дайшлі да пазнання праўды” (І Цім 2, 4).

□ Якой дарогай я накіроўваюся да Бога і прывядаю да любові і міласэрнасці Бога?